З Новым годам, сябры!

ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Гомельскі Універсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ, ПРАФКОМА І МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 39 (239) | Пятніца, 31 снежня 1976 года. | Газета заснавана ў верасні 1969 года. Выходзіць раз у тыдзень | Цана 2 кап.

Дарагія сябры! Адыходзіць у гісторыю яшчэ адзін год — 1976-ы. Гэта быў год XXV з'езда КПСС, які вызначыў новыя планы па далейшаму будаўніцтву камуністычнага грамадства ў нашай краіне, першы год юбілейнай, дзесятай пяцігодкі. Мы папрацавалі добра — народная гаспадарка атрымала ад ГДУ сотні маладых спецыялістаў, значныя навуковыя распрацоўкі на рахунку нашых вучоных, многае зроблена па ўдасканальванню вучэбна-метадычнай і ідэйна-выхаваўчай работы.

Мір, праца, шчасце — гэтыя словы спадарожнічалі нам у прайшоўшым годзе, дапамаглі падняцца на ступеньку вышэй, вызначыць новыя планы і больш высокія рубяжы.

Няхай жа ў працы і вучобе заўжды спадарожнічае вам поспех, няхай кожны пражыты дзень прыносіць карысць любімай Айчыне!

Жадаем вам новых поспехаў, моцнага здароўя, вялікага шчасця!

ПАРТКОМ, РЭКТАРАТ, МЯСЦКОМ, КАМІТЭТ ЛКСМБ, ПРАФКОМ.

АБ ТЫМ, ШТО ХВАЛЮЕ СТУДЭНТАЎ

Другі навучальны год пры парткоме існуе інфармацыйная група. У яе састаў уваходзяць кіраўнікі адміністрацыі, прадстаўнікі партыйнага, мясцовага, камсамольскага і прафсаюзнага камітэтаў. Члены групы перыядычна наладжваюць сустрэчы са студэнтамі, у час якіх ідзе размова аб усім тым, што хвалюе будучых спецыялістаў.

У мінулую пятніцу інфармацыйная група правяла пасяджэнне ў інтэрнаце № 2. Чытальная зала не ўмясціла ўсіх жадаючых прысутнічаць на гэтай сустрэчы.

Перад жыхарамі ўніверсітэта выступіў рэктар, член-карэспандэнт АН БССР, дэпутат Вярхоўнага Савета Беларускай ССР Б. В. Бокуць. Барыс Васільевіч расказаў аб рабоце чацвёртай сесіі Вярхоўнага Савета БССР дзевятага склікання, якая нядаўна праходзіла ў Мінску, аб перспектывах развіцця народнай гаспадаркі рэспублікі ў дзесятай пяцігодцы. Ён расказаў і аб тым, якім стане праз пяцігодку наш універсітэт, адказаў на шматлікія пытанні.

У гэты вечар былі закрануты праблемы студэнцкага быту і многія іншыя пытанні. На іх адказвалі сакратар парткома У. В. Казлоў, прарэктар па АГР В. І. Конухаў, старшыня прафкома Н. І. Колтышава.

Сустрэча інфармацыйнай групы са студэнтамі яшчэ раз засведчыла вялікую карысць аналагічных мерапрыемстваў.

З ДОБРЫМ НАСТРОЕМ

Весела, з добрым настроем святкуюць Новы год у нашым універсітэце. 25 снежня выкладчыкі і супрацоўнікі ГДУ правялі ва ўніверсітэцкай сталовай навагодні «Агеньчык», які надоўга застанецца ў памяці ўсіх яго ўдзельнікаў. 28 снежня ў актавай зале адбыліся святочныя навагоднія вечары біялагічнага факультэта і факультэта фізічнага выхавання, у галоўным корпусе — фізічнага і гісторыка-філалагічнага факультэтаў. 29 снежня адзначылі навагодняе свята студэнты-эканамісты. У чацвер, у актавай зале ўніверсітэта праходзіў ...чаўніверсітэцкі Навагодні баль.

60-ГОДДЗЮ ВЯЛІКАГА КАСТРЫЧНІКА — ДАСТОЙНУЮ СУСТРЭЧУ!

ЗА ПРАВА ПАДПІСАЦЬ РАПАРТ

Вось ужо каля двух месяцаў запар пераможцай у спаборніцтве за права падпісаць Рапарт Ленінскага камсамола ЦК КПСС да 60-годдзя Вялікага Кастрычніка ў групе Т-44 становіцца Таццяна Калініна. І гэта невыпадкова. Сістэматычная падрыхтоўка да заняткаў, актыўныя выступленні на семінарах дазваляюць ёй адной з усёй групы не мець незалікаў.

Таццяну ведаюць і як актыўнага члена студэнцкага навуковага гуртка, удзельніцу грамадскага жыцця групы, факультэта. Два гады яна была камсоргам групы, затым — старшынёй ВВК эканамічнага факультэта. Цяпер Таня займаецца ў школе маладога лектара.

Таццяна Калініна — чулы таварыш, заўсёды прыходзіць на дапамогу сваім сябрам. Камсамольцы групы аднадушна назвалі яе кандыдатам падпісаць Рапарт Ленінскага камсамола ЦК КПСС.

В. ЧАРНЕНКА,
камсорг групы Т-44.

РАШЭННІ XXV З'ЕЗДА КПСС—У ЖЫЦЦЁ!

РАЎНЯЦЦА НА ПЕРАДАВІКОЎ

Сацыялістычнае спаборніцтва ў нашым універсітэце стала важным сродкам барацьбы за паляпшэнне падрыхтоўкі высокакваліфікаваных спецыялістаў і іх ідэйнай загартоўкі на аснове няўхільнага ўдасканальвання вучэбнай, метадычнай, навукова-даследчай і выхаваўчай работы, за павышэнне эфектыўнасці даследаванняў і ўкаранення навуковых вынікаў у народную гаспадарку.

Выконваючы рашэнні XXV з'езда КПСС і адказваючы канкрэтнымі справамі на Зварот ЦК КПСС да партыі, да савецкага народа, у якім пастаўлена задача шырока разгарнуць сацыялістычнае спаборніцтва за выкананне і перавыкананне планавых заданняў 1976 года, першага года дзесятай пяцігодкі, прафесарска-выкладчыцкі састаў, супрацоўнікі, рабочыя і служачыя, студэнты і аспіранты ўніверсітэта актыўна змагаюцца за павышэнне якасці падрыхтоўкі спецыялістаў, удасканальванне чытаемых курсаў, умацаванне матэрыяльна-тэхнічнай базы, развіццё ўсіх форм павышэння кваліфікацыі выкладчыкаў, стварэнне неабходных умоў для плённай палітыка-выхаваўчай і культурна-масавай работы сярод насельніцтва.

Калектывы факультэтаў і кафедр дабіліся ў 1976 годзе павышэння актыўнасці і творчай ініцыятывы выкладчыкаў, супрацоўнікаў і студэнтаў, іх пачуцця адказнасці за даручаную справу. У прайшоўшым годзе значна вырас аб'ём гаспадарча-дагаворных даследаванняў, павысілася іх акупаемасць, эфектыўнасць і тэарэтычны ўзровень. Павялічылася колькасць выдадзеных манаграфій, навуковых зборнікаў і артыкулаў ва ўсесаюзным і рэспубліканскім друку. Ёсць поспехі ў спартыўнай і культурна-масавай рабоце.

Сацыялістычнае спаборніцтва паміж падраздзяленнямі праводзілася на аснове ленінскіх прынцыпаў яго арганізацыі: шырокай галоснасці, параўнання вынікаў, распаўсюджвання передавога вопыту і заахвочвання перадавікоў.

У адпаведнасці з зацверджаным палажэннем аб бальнай сістэме ацэнкі дзейнасці факультэтаў і кафедр улічваліся вынікі па наступных напрамках: кадры, навукова-даследчая работа, адкрыццё новых лабараторый, удзел у ВДНГ, выстаўках па навукова-тэхнічнаму і прыкладному мастацтву, каардынацыя навукова-даследчых работ, вучэбна-метадычная работа, якасць навучання і ўдасканальванне спецыялізацый, вучэбная работа, стан наглядной агітацыі і эстэтычнае афармленне вучэбных карпусоў, палітыка-выхаваўчая работа ў інтэрнатах.

Пры падвядзенні вынікаў сацыялістычнага спаборніцтва ўлічваліся як адмоўная з'ява факты парушэння студэнтамі грамадскага парадку і сацыялістычнага агульнажыцця. Знімаліся таксама балы за няяўку выпускнікоў на месца размеркавання.

Падлік балаў праводзіўся на ЭВМ у адпаведнасці з зацверджаным палажэннем і праграмай, распрацаванай кафедрай ВМ і праграмавання.

Справаздачныя даныя правяраліся вытворчай камісіяй мясцкома, старшынямі прафбюро факультэтаў, а таксама навукова-даследчым сектарам, вучэбнай часткай і рэктаратам. Варта адзначыць, што асобныя факультэты гэтыя даныя імкнуліся істотна завысіць.

Аб набраных факультэтамі балах і занятых месцах апавяшчае змешчаная ніжэй табліца. За першынство ў сацыялістычным спаборніцтве пераходны Чырвоны сцяг зноў заваяваў фізічны факультэт. Эканамічны і механіка-матэматычны факультэты ўдастоіліся пераходных чырвоных вымпелаў.

Прызавыя месцы паміж агульнаўніверсітэцкімі кафедрамі размеркаваліся ў наступным парадку: кафедры педагогікі і псіхалогіі, палітэканоміі, філасофіі. Загадчыкі **І. Ф. Харламаў, М. М. Маёраў, У. М. Калмыкоў).** Сярод прыродазнаўчых першае месца прысуджана кафедры эканомікі працы (заг. **У. Д. Арэшчанка**), другое — оптыкі (заг. **Б. В. Бокуць**), трэцяе — заалогіі і дарвінізму (заг. **Б. П. Савіцкі**).

У групе кафедр гісторыка-філалагічнага факультэта першае месца заваявала кафедра беларускай літаратуры (заг. **М. М. Грынчык**), другое — беларускай мовы (заг. **У. В. Анічэнка**). Сярод спартыўных кафедр першае месца прысуджана кафедры тэарэтычных асноў фізічнага выхавання (заг. **І. П. Волкаў**), другое — спартыўных дысцыплін (заг. **А. Ф. Семікоп**).

Прызавыя месцы падраздзяленняў адміністрацыйна-гаспадарчай часткі размеркаваліся так: першае месца прысуджана калектыву бібліятэкі (заг. **В. М. Касцючэнкава**), другое — вучэбнаму корпусу № 1 (камендант **І. Е. Багданаў**), навукова-даследчаму сектару (начальнік **М. І. Твардоўскі**) і калектыву вучэбнага корпуса № 4 (камендант **С. А. Абуховіч**), трэцяе — каллектыву вучэбных карпусоў № 2 і № 3 (камендант **В. І. Шкрабкова**) і калектыву вучэбнай часткі.

ВЫНІКІ САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА СПАБОРНІЦТВА ЗА 1976 ГОД ПАМІЖ ФАКУЛЬТЭТАМІ

Факультэты	Налічана балаў па асноўных напрамках дзейнасці								Наглядная агітацыя, афармленне і санітарны стан вучэбных памяшканняў	Палітыка-выхаваўчая работа ў інтэрнатах	Усяго налічана балаў у сацспаборніцтве	Знята балаў за амаральныя ўчынкі студэнтаў	Знята балаў за няяўку на месца размеркавання	Атрымана балаў у агульным выніку
	кадры	навукова-даследчая работа	адкрыццё новых лабараторый	удзел у выстаўках	каардынацыя навукова-даследчых работ	вучэбна-метадычная работа	якасць навучання і ўдасканальванне спецыялізацый	пазавучэбная работа						
Фізічны	104	212	60	6	27	29	123	156	9	10	736	3	14	719
Эканамічны	74	168	—	3	48	81	53	228	10	10	675	8	—	667
Механіка-матэматычны	23	132	20	—	45	112	98	212	5	14	661	3	2	656
Біялагічны	68	142	—	—	48	67	92	237	8	12	674	2	28	644
Гісторыка-філалагічны	124	63	—	—	20	108	80	235	3	6	639	4	12	623
Геалагічны	4	98	—	—	44	30	43	243	7	4	472	8	—	464
Фізічнага выхавання	2	73	—	7	30	36	28	341	2	4	523	20	54	449

Інтэрв'ю даюць выпускнікі

СЯБЕ ПРАВЕРЫЎШЫ Ў СПРАВЕ...

Напярэдадні новага года закончылася перaддыпломная практыка ў студэнтаў выпускнога курса аддзялення «эканоміка працы» эканамічнага факультэта. Тут праінтэрв'юіравалі некалькіх яе ўдзельнікаў. На пытанні адказвалі сакратар камсамольскага бюро 5-га курса Л. Лойка, камсорг групы Т-52 Л. Зубчонак, рэдактар насценнай газеты «Эканаміст» Л. Чавусава, камсорг групы Т-51 Г. Куршакова, [illegible]

аб'яднанне «Хімвалакно» імя У. І. Леніна. Чым яна мне запамяталася? Працягласцю (што было для мяне даволі цяжка), складанасцю праграмы практыкі і нязвычнасцю жыцця ў другім горадзе.

Л. Чавусава: На практыцы я была на Гомельскім заводзе тарфянога машынабудавання. Запамяталася яна мне тым, што я, нарэшце, стала штосьці разумець у арганізацыі вытворчасці, у рабоце прадпрыемства ў прыватнасці.

Б. Міхайлаў: У гэтым годзе нам, студэнтам-выпускнікам, пашчасціла праходзіць практыку на буйнейшым прадпрыемстве аўтамабільнай прамысловасці —ВАЗе ў г. Тальяцці. Уразілі маштабы прадпрыемства, тэхніка і тэхналогія, арганізацыя і быт работнікаў. Я, як будучы спецыяліст, узяў для сябе шмат карыснага з вопыту арганізацыі працы на ВАЗе.

— **Ці спатрэбілася Вам ваша камсамольская загартоўка і пра-ца на вытворчасці?**

Г. Коўзік: Вельмі спатрэбілася. Дапамагла ў адносінах з людзьмі новага калектыву.

— **Што б Вы пажадалі студэнтам малодшых курсаў у перыяд падрыхтоўкі да экзаменаў?**

Л. Лойка: Галоўнае не баяцца і быць упэўненым у тым, што ідучы на экзамен, вы штосьці ведаеце па данаму прадмету, і тады паспяховая здача забяспечана.

Л. Зубчонак: Як заўсёды: «Ні пуху, ні пер'я!», а калі гаварыць

СУМЕСНАЙ пастановай рэктарата, парткома і мясцкома за дасягненне высокіх паказчыкаў у сацыялістычным спаборніцтве 1976 года вырашана:

ПРАДСТАВІЦЬ ДА УЗНАГАРОДЖАННЯ НАГРУДНЫМ ЗНАКАМ «ПЕРАМОЖЦА САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА СПАБОРНІЦТВА 1976 ГОДА»

Еўдакіменку Г. С. —загадчыка кафедры гісторыі СССР і ўсеагульнай гісторыі.
Сіськова В. І. — ст. выкладчыка кафедры спартыўных дысцыплін.
Бакіна І. Я. — лабаранта кафедры агульнай фізікі.
Максіменку М. В. — в. а. загадчыка кафедры тэарэтычнай фізікі.
Хархасава Б. В. — ст. навуковага супрацоўніка.
Смыкоўскую В. І. —ст. выкладчыцу кафедры беларускай літаратуры.
Лізараву Э. І. — ст. навуковага супрацоўніка НДС.
Бабыну У. П. — ст. выкладчыка кафедры галіновых эканомік.
Стаўрова В. П. — загадчыка кафедры механікі.
Бялова М. В. — галоўнага бухгалтара.
Гараніну Т. П. — выкладчыцу кафедры філасофіі.
Кульбацкага Я. П. — в. а. дацэнта кафедры палітэканоміі.
Серыкава В. В. — загадчыка кафедры навуковага камунізму.
Пашук С. Я. — ст. інжынера НДС.
Жукаву В. П. — прыбіральшчыцу вучэбнага корпуса № 1.
Касцючэнкаву В. М. — загадчыцу бібліятэкі.

УЗНАГАРОДЗІЦЬ ГАНАРОВАЙ ГРАМАТАЙ

Громаву В. Е. — выкладчыцу кафедры рускай літаратуры.
Гуліса Л. Ф. — выкладчыка кафедры інжынернай геалогіі і гідрагеалогіі.
Трафімовіча І. Р. — загадчыка кафедры лёгкай атлетыкі і лыжнага спорту.
Хадалевіч І. В. — дацэнта кафедры фізіялогіі спорту і спартыўнай медыцыны.
Салохіну Л. А. — в. а. дацэнта кафедры эканомікі працы.
Бекарэвіча А. Н. — загадчыка кафедры матэматычнага аналізу.
Роўбу Я. А. — ст. выкладчыка кафедры матэматычнага аналізу.
Манько Ж. В. — ст. лабарантку кафедры гісторыі КПСС.
Бражэўскую А. А. — ст. выкладчыцу кафедры нямецкай і французскай моў.
Чарнышова Г. С. — майстра вучэбных майстэрань геалагічнага факультэта.
Сіманаву Л. Д. — лабарантку кафедры агульнай фізікі.
Дзяменцьеву Л. А. — інспектара аддзела кадраў.
Мізгайлаву Л. М. — галоўнага ўрача прафілакторыя.
Колтышаву Н. І. — старшыню прафкома.
Усовіча К. С. — ст. лабаранта кафедры беларускай мовы.
Лячак І. І. — ст. лабаранта кафедры галіновых эканомік.
Свірыдзенка В. Г. — ст. выкладчыцу кафедры хіміі.
Багданава І. Е. — каменданта вучэбнага корпуса № 1.
Яшчанку В. А. — начальніка навукова-[illegible]

Літаратурная старонка

АПАВЯДАННЕ

ЗАГУБЛЕНЫ ТАЛЕНТ

1.

ЗАСТОЛЛЕ шумела. Было весела. Толькі гэты невысокі хударлявы мужчына адзінока сядзеў на канапе і аб нечым засяроджана думаў. Час ад часу да яго падбягала ўнучка, бялявая Адэля.

— Дзядуля, чаго ты зноў засумаваў? — пыталася яна.— Няўжо цябе не радуе Новы год?

— Радуе, Адэлечка, радуе. І вы мяне радуеце. Малайцы, дружна жывяце, — адказаў ён. —Гуляй, мая дзяўчынка, і не турбуйся.

Чаму ён успомніў Жэньку? Магчыма, таму, што ведаў і запамятаў яго такім, як гэтыя маладыя хлопцы і дзяўчаты — студэнты, што разам сабраліся сустрэць Новы год. Эх, Жэнька! Калісьці і ты быў студэнтам. Гэткім жа маладым, хіба толькі больш стрыманым і разважлівым. Але то відаць быў адбітак часу, у якім мы тады жылі, а магчыма, асаблівасць характару, мяккага і пакладлівага.

2.

Доўгія белыя пальцы рук мякка ўдарылі па клавішах, і чароўная музыка запоўніла залу. Спачатку яна гучала тонка, меладычна, затым больш гучна, акрэслена, а пад канец узрывала ўверх энергічна і моцна. Горда, непадробна і велічна гучала музыка. Яна поўніла сэрца радасцю, натхняла, узвышала. Піяніст укладваў у яе ўсё сваё ўменне, увесь свой імпэт. Пальцы яго апошні раз прабеглі па клавішах, музыка загучала мацней і спынілася.

— Брава!

— Брава, Жэнька!

— Цудоўна!

Яго не хвалілі, ім захапляліся.

— Нядрэнна, зусім нават нядрэнна, — заўважыў падыпшоўшы прафесар Вайцяхоўскі. Ён быў скупаваты на словы, і гэта «нядрэнна» было яго вышэйшай пахвалой. — Запрашаю вас, Вялічкін, да сябе на кафедру. З вас, мне думаецца, атрымаецца добры піяніст.

Было крыху шумнавата, але весела. Студэнты жартавалі, і не ведалі, што гэта быў апошні дзень іх летуценнага юнацтва. Яны развітваліся з роднай кансерваторыяй.

Як даўно гэта было, у апаленым 41-ым.

3.

Пасля цяжкіх баёў пад Масквой яго рота прыкметна парадзела. Да таго ж загінуў камандзір першага ўзвода Чэмень, і камандаванне ўзяў на сябе пакуль што старшы сяржант Балоткін.

Пасля абеду, калі рота адпачывала, яму пазванілі са штаба.

— Прымай папаўненне, Васіль Пятровіч, — сказаў палкоўнік Мезенцаў. — Накіроўваем да цябе маладога лейтэнанта Вялічкіна. Будзе камандаваць першым узводам. — І дадаў: улічы яшчэ адно — ён музыкант, піяніст.

Шчыра кажучы, апошняе камроты не спадабалася. Музыкантаў ён чамусьці лічыў людзьмі не практычнымі ў ваеннай справе. Што ж, пажывем, пабачым, — заўважыў сам сабе камроты.

Лейтэнант Вялічкін аказаўся на дзіва ўдалым камандзірам, хаця вопыту ў яго яўна не хапала. Новы камузвода адразу ж зблізіўся з байцамі, зжыўся з імі і разумеў кожнага байца, чаго не хапала яму, камроты.

На кароткіх адпачынках Вялічкін заўсёды быў сярод байцоў: іграў на трафейным баяне «Кацюшу», і ўсе слухалі, у думках хоць на некалькі мінут адарваўшыся ад вайны і апынуўшыся ў дзівосным свеце музыкі. У камузвода была мара:

— Закончым вайну, хлопцы, — гаварыў ён, звяртаючыся да салдат, — вярнуся на кафедру да прафесара Вайцяхоўскага. Напішу музыку — кантату «Мужнасць» аб вас, хлопцы, салдатах рускіх.

4.

...Гэта здарылася ў Берліне напярэдадні дня перамогі. Яшчэ вяліся баі, у цяжкіх, невыносна цяжкіх умовах. Салдаты штурмам бралі кожны дом, кожную прыступку.

Ён, камузвода Вялічкін, і некалькі салдат апынуліся ў адным з вызваленых ад гітлераўцаў доме. Жыў у ім, відавочна, багаты гаспадар — у доме была дарагая абстаноўка і.., піяніна. Яно адразу прыцягнула ўвагу Вялічкіна. Ён прысеў да піяніна. Доўгія, але ўжо даволі агрубелыя пальцы яго кранулі клавішы. Прыгожая, меладычная музыка напоўніла пакой. А навокал разрываліся снарады, не сціхала аўтаматная траскатня. Салдаты і ён, іх камроты, уважліва слухалі. А музыка мацнела. Яна гучала ўсё смялей і смялей, і раптам... абарвалася. Нечакана. Камузвода сутаргавата адкінуўся на крэсла і застыў у нерухомасці. З-пад гімнасцёркі на партупею збягаў цурок крыві.

— Вялічкін! Жэнька! Што з табой?! — кінуўся да яго камроты, спрабуючы вярнуць да жыцця баявога таварыша. Толькі было бачна: не вернеш ужо.

Страляў снайпер і пападанне было дакладнае — прама ў сэрца. Вызначыць месца, дзе ён сядзеў, было няцяжка — куля прайшла праз адчыненае акно з дома насупраць.

— Знішчыць, знішчыць яго, хлопцы! — падаў каманду камроты і ўпершыню за вайну заплакаў скупа, па-мужчынску.

5.

... Было па-ранейшаму весела і крыху тлумнавата. Ён сядзеў на канапе ў задуменні. Іншы раз да яго падбягала ўнучка і пыталася:

— Ну, зноў сумуеш?

—Не сумую, шкадую! — хацелася адказаць яму. — Шкадую таленту, загубленага назаўсёды.

Але ён адказаў інакш:

— Не, мая дзяўчынка, мне з вамі добра.

І сапраўды, з маладымі яму было добра. Хто ведае, думаў ён, магчыма, і сярод іх ёсць таленты?..

А. ШВЕДАЎ,
студэнт 2-га курса гісторыка-філалагічнага факультэта.

Віктар ЯРАЦ

★

Пачаўся новы дзень —
і сэрца верыць хоча,
што недавераў цень
растаў, як цемра ночы.

Пачаўся новы дзень
вясёлым скрыпам вясніц,
усплёскам на вадзе
і нечай першай песняй.

Пачаўся новы дзень...
Якім ён будзе сёння —
залежыць ад людзей,
ад ніў, і дрэў, і промняў...

★

Пад музыку снегу і сонца
душою спрыяць да драбніц
звычайнай птушынай
гаворцы,
зайцам, палахлівай
вавёрцы —
усім, хто народжаны жыць.
Няхай праясняюцца далі,
душа прычашчаецца зноў
снягамі, што музыкай сталі,
бясконцаю песняй без слоў.
І крыўды, сумненні
сплываюць,
як з комінаў лёгкі дымок,
і думкі, як рукі, зрываюць
ад сэрцаў закляты замок.

★

Белы снег — сцяг чыйго
прымірэння?
Як ты слепіш,
чысцюткі снег!
І трывогі мае,
і сумненні
заціхаюць пад цёплы смех
закаханых, якім, як свята,
снегападу цнатлівы рой.
Ім не трэба чыесьці парады —
лёгка ім на зямлі маладой.
Хай змяшаюцца фарбы
і гукі,
цягнікі хай крычаць
праз снег —
мне запомняцца юныя рукі,
незахмараны смех.

Сергей СТЕШЕЦ

★

Она здесь, сидит в аудитории,
Над конспектом голову склонила.
Расскажи, профессор, мне теорию,
Чтоб она меня боготворила.
Докажи, профессор, теорему,
По которой оба мы равны,
Проведи дискуссию на тему:
Почему о ней я вижу сны.

К черту! к черту! Змеи-интегралы.
Вместо формул лучше на доске
Нарисуй мне формулу печали,
Формулу любви на волоске.
Что премудрость мертвого
«Фортрана»?!
Над конспектом голову склонив,
Она здесь, я знаю, в её самой
Всё моё познание и мир.

ОЖИДАНИЕ

Всего ожидаю:
взлётов, падений,
Невосполнимых потерь,
Похожих на будни,

но всё ж воскресений,
Неприглашённых гостей.

Всего ожидаю:
с надеждой и злостью,

С каменным страхом в
душе...

Только тебя,
как случайную гостью,
Не ожидаю уже.

[illegible]атоль ЗЭКАЎ

★

— Хачу сястрычку! —
Змалку мацi,
Прасіў я напрамілы бог
І доўга плач стаяў у хаце.
Усё супакоіцца не мог,
І ўжо бяда была такая,
Што супакойвалі ўсе:
«Вясною бусел завітае —
Табе сястрычку прынясе».
І верыў я, што мне не
хлусяць;

І з хаты бег і ўсё глядзеў,
Ці хутка ў небе ўскружыць
бусел.

А бусел штосьці не ляцеў.
[illegible] — нібыта
электрычка —
[illegible]я — як міг адзін.
[illegible]ць сын:
[illegible]стрычку!
[illegible]ычку! —
плача сын.
[illegible]акі ўздымае,
[illegible]то [illegible]акойваюць усе:
[illegible]ясною бусел завітае —
[illegible]абе сястрычку прынясе».

І верыць сын: яму не
хлусяць.
Ўжо ў неба вочы
праглядзеў...
Ды толькі дзе, той добры
бусел?
Няўжо ён міма праляцеў?

СУСЕДКА

Доўгая ноч.
Ёй адной сумнавата.
За акном кожны шоргат
чуваць.
Насупроць, ля суседавай
хаты,
Сёння зноў, як і ўчора
стаяць.
— Так, глядзі, загуляем
вяселле:
Вунь, ад хлопцаў адбою
няма!
Твар суседкі адразу
святлее,
Быццам замуж выходзіць
сама.
За акном
(Яна позірк адводзіць) —
Пацалункі звіняць.
А суседку ніхто не праводзіў:
Ёй — сорак пяць.

Ирина БОГДАНОВИЧ

●

Моя осенняя любовь,
Какая добрая примета
Меня свела с тобою вновь
И вновь вернула наше
лето?
Пусть дождь уныло говорит,
Что от него нигде не
деться!
Костром рябиновым горит
Мое распахнутое сердце.

●

Прощай, давно забытый
палисадник,
Не подчиненный бремени
забот.
Твою пустынность дикий
виноградник
Густой завесой летом
обовьет.
Я ж убегу от этого покоя.
Быть может, от себя
я убегу,
Чтоб нахвататься горечи
и зноя.
И где-нибудь сорваться
на скаку.

Михаил МАРАЧКОВСКИЙ

★

Когда пред чем-то
недоступным
Склонится мой усталый ум,
Лишь ты со мною неотступно
Среди обрывков вялых дум.
Вся, как абстракция,
незрима,
Как след улыбки на губах,
Как тишина неуловима,
Лишь бесконечна голуба.

И всё становится доступным
Таким своим, таким простым,
Таким податливо —
уступным,
Зовущим, радужным,
святым.

И я люблю тебя глазами,
Боготворю тебя одну,
И пью дрожащими губами
Пьянящую голубизну.

ПАГОНЯ

(АМАЛЬ ДЭТЭКТЫЎ)

Я ЎБАЧЫЎ яго адразу. Ён стаяў каля кіёска і касіў на мяне вочы. Раптам ён засунуў руку ў кішэню пінжака і пачаў набліжацца. Я азірнуўся па баках і толькі цяпер заўважыў, што на вуліцы, акрамя нас, амаль нікога.

— Усё. Канец, — быццам токам пранізала мозг. — Але так проста мяне не возьмеш,— тут жа падумаў я і — пабег. Калі дабег да ўнівермага, азірнуўся. Ён бег следам. Я хутчэй. Ён таксама. Я рвануў з усіх сіл. Ён не адставаў. «На прамой дагоніць, — здагадаўся я. — Трэба пятляць».

І я звярнуў за вугал. Ён таксама. Я за другі. Ён — за мной. Я за трэці, потым за чацвёрты, потым... Ён — па пятах. Я ўжо ледзь дыхаў. Ён зусім не дыхаў, хаця яшчэ бег.

«Мне б толькі да «Паўднёвага» дацягнуць. Там я чалавек свой. Ф-ю-ю-ць — і ўспамінай, як звалі», — на хаду будаваў я ў галаве планы.

Так мы прабеглі яшчэ некалькі мінут: я — наперадзе, ён — крыху ззаду. «Паўднёвы!» — нарэшце заўважыў я і шмыгануў у цёмны пад'езд. Але што гэта? Тут стаяў другі. Я азірнуўся назад. Там стаяў ён. «Двое», — цяжка ўздыхнуў я. — Цяпер ужо ўсё. Не ўцячэш.

— Вам ча-а-а-го-о? — не сваім голасам закрычаў я амаль на тры кварталы.

— Вы мне залік не здалі,— сказаў адзін.

— І мне таксама, — усхліпнуў другі.

У мяне адразу адлегла ад сэрца.

— Ведаю, — адрэзаў я. Ну і што?

— Нас учора дэкан выклікаў. Наганяй даў. Вы мне, — кажа, — чаму Пецькіну два незалікі паставілі? Вы мне, кажа, — ведаеце, што робіце? Вы мне, — кажа, — знайдзіце яго і пастаўце. Інакш паспяховасць на факультэце знізіцца. А гэта, — кажа, — падзякі пазбаўляе. А тады, кажа...

— Хопіць вам, кажа, кажа... Так адразу і сказалі б. А то чалавека ледзь у магілу не загналі. А хітра вы мяне... Ха-ха-ха... Прама ў лавушку. Добра, хай будзе па-вашаму. Выручу ўжо, — засунуў я руку ў кішэню штаноў і выцягнуў патрапаную залікоўку. — Бярыце.

Яны ўдваіх кінуліся да яе і амаль адначасова вывялі па слову «залік». Потым падзякавалі і пайшлі назад. А я яшчэ раз глянуў у залікоўку і падумаў: «Усё ГПА гэта. Навучылі ўсякіх бегаць. Пажыць спакойна не даюць».

З. АНАТОЛЬЕЎ.

ВЕЧАР ПЫТАННЯЎ І АДКАЗАЎ

У ленінскім пакоі інтэрната № 1 адбыўся вечар пытанняў і адказаў, які арганізавала кафедра палітэканоміі ўніверсітэта. Яго адкрыў загадчык кафедры М. М. Маёраў. Ён ахарактарызаваў важнейшыя праблемы 10-й пяцігодкі, назваў шляхі рэалізацыі асноўных напрамкаў эканамічнай стратэгіі партыі на сучасным этапе. Дацэнты кафедры У. Ф. Бондараў, В. П. Галееў і У. Ц. Смірноў адказалі на зададзеныя студэнтамі пытанні. Вялікую цікавасць у прысутных выклікалі адказы выкладчыкаў па праблемах цэнаўтварэння ў народнай гаспадарцы, павышэння якасці прадукцыі, росту вытворчасці працы ў сельскай гаспадарцы.

Такая форма работы грамадскіх кафедр у інтэрнаце; як вечар пытанняў і адказаў, заўсёды выклікае цікавасць у жыхароў інтэрната. Але пажадана было б праводзіць такія сустрэчы ў сярэдзіне вучэбнага семестра, а не перад сесіяй.

У. ЗАРЭЦКІ,
старшыня студсавета інтэрната № 1.

ДА ЎВАГІ КУРАТАРАЎ!

Паведамляецца прыкладная тэматыка палітычных інфармацый сярод студэнтаў рэспублікі ў студзені 1977 года.

I. ПЫТАННІ ПАЛІТЫЧНАГА ЖЫЦЦЯ

1. НАТХНЯЮЧЫ ПРЫКЛАД СЛУЖЭННЯ РАДЗІМЕ, ПАРТЫІ, СПРАВЕ КАМУНІЗМУ (аб жыцці і дзейнасці Л. І. Брэжнева).

2. МАГУТНАЯ СІЛА САВЕЦКАГА ЛАДУ (аб непарушным адзінстве партыі і народа, высакародным імкненні і ўменні савецкіх людзей працаваць сёння лепш, чым учора, а заўтра лепш, чым сёння).

Матэрыялы публікуе газета «Советская Белоруссия».

3. ГОДУ 60-ГОДДЗЯ ВЯЛІКАГА КАСТРЫЧНІКА — ПАСПЯХОВЫ СТАРТ (аб спаборніцтве працоўных рэспублікі за датэрміновае выкананне заданняў і абавязацельстваў другога года дзесятай пяцігодкі, развіцці сацыялістычнага спаборніцтва ў кожным калектыве за дастойную сустрэчу 60-й гадавіны Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі).

Матэрыял публікуе газета «Звязда».

II. ПЫТАННІ КАМУНІСТЫЧНАГА ВЫХАВАННЯ

4. ЯКАСЦЬ ПРАДУКЦЫІ: САЦЫЯЛЬНА - МАРАЛЬНЫЯ АСПЕКТЫ І ПРАБЛЕМЫ (з серыі гутарак аб сутнасці і асноўных фактарах павышэння якасці работы ва ўсіх звеннях народнай гаспадаркі).

Матэрыял публікуе газета «Знамя юности».

5. НА ВЕЧНА ЖЫВЫХ ТРАДЫЦЫЯХ (аб выхаванні ў працоўных, моладзі высакародных якасцей патрыёта-інтэрнацыяналіста).

Матэрыял публікуе газета «Чырвоная змена». Гл. таксама «Сельскую газету», 21 снежня 1976 года.

III. ПЫТАННІ МІЖНАРОДНАГА ЖЫЦЦЯ

6. КАПІТАЛІЗМ — ГРАМАДСТВА, ПАЗБАЎЛЕНАЕ БУДУЧЫНІ (з серыі гутарак па выніках Берлінскай канферэнцыі камуністычных і рабочых партый Еўропы).

7. ГОД 1976-ы: АСНОЎНЫЯ ЗНЕШНЕПАЛІТЫЧНЫЯ ВЫНІКІ.

8. ЗША ПАСЛЯ ПРЭЗІДЭНЦКІХ ВЫБАРАЎ.

Матэрыялы публікуе газета «Звязда».

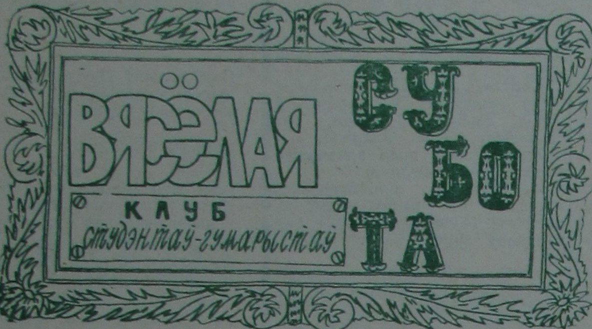

РЭПАРТАЖ З 429 ПАКОЯ

— Ну, стыпендыю атрымалі? — панура пачаў стараста пакоя № 429 Уладзімір Грышчанка.

— Атрымалі — пачуліся няэладжаныя галасы.

— Тады, па тры рублі з брата, — бадзёра заявіў стараста.

— Зноў па тры... — незадаволена пачаў В. Зайцаў. Яго нясмела падтрымаў Валодзя Савіцкі:

— А можа не трэба, жонка сварыцца...

— Ды, што вы, як дзеці, — перапыніў іх Здановіч.— Апошні раз возьмем і больш — ні-ні.

— Вось і цудоўна, — згадзіліся астатнія, і кампанія дружна адправілася да «Спартака» купляць... карткі «Спортлато».

Хочаце верце — хочаце не!

Загад па дэканату

За сістэматычнае з'яўленне на лекцыях у цвярозым выглядзе студэнту А. П. аб'явіць падзяку.

— А зараз яшчэ і лям. пачкі запалім!

АФАРЫЗМЫ

□

● Доўга трымаць галаву ў пашчы льва небяспечна, таму што праз 10 мінут у яго праходзіць пачуццё навізны.

□

● Па дарозе Д'Артаньян загнаў двух коней: аднаго — Атосу, другога — Арамісу.

□

● Колькі студэнту не збягаць з лекцый, усё роўна быць у дэканаце.

НА КАРЫСЦЬ ЗДАРОЎЮ

У імклівым XX-м стагоддзі адзначаецца вялікае перанапружанне нервовай сістэмы ва ўмовах усё ўзрастаючага прагрэсу тэхнікі, вялікага патоку інфармацыі.

У зносінах людзей на рабоце, у быце нярэдка слова становіцца балючым агентам, пускавым механізмам складаных патафізіялагічных, біяхімічных і гарманальных змен у арганізме. Калі ўлічыць памяншэнне рухальнай фізічнай актыўнасці і характар харчавання людзей са значным утрыманнем тлушчу і вугляводаў, то перад медыцынскай навукай узнікаюць новыя праблемы.

Асабліва адмоўна на функцыі розных сістэм арганізма адбіваюцца шкодныя прывычкі — ужыванне алкаголя, курэнне і г. д. Комплекс шкоднасцей, якія псуюць здароўе чалавека ў паўсядзённай рабоце, вельмі шырокі. Таму адной з галоўных задач кожнага чалавека з'яўляецца выключэнне або звядзенне да мінімуму «стрэсавых» сітуацый на рабоце і ў быце. Гэтаму ў многім садзейнічаюць рэгулярныя заняткі спортам.

У нашым універсітэце для прафесарска - выкладчыцкага, вучэбна - дапаможнага і адміністрацыйна - гаспадарчага персаналу створана група «Здароўе», заняткі ў якой даюць станоўчы эфект для ўсіх ле ўдзельнікаў. Толькі ў групе здароўя па валейболу займаецца больш 30 чалавек — дэкан фізічнага факультэта У. М. Старыкаў, кандыдат медыцынскіх навук В. П. Дзядзічкін, загадчык рэдакцыйнага аддзела Т. А. Скрынічэнка, аспірантка А. Н. Гадлеўская і інш. За апошні час узнавілася работа і іншых секцый. Пажадана было б бачыць на занятках іх як мага больш выкла... каў, супрацоўнікаў, р... каў абслугоўваючага п... лу ўніверсітэта. Актыўн... ведванне групы «Здароў... нясе ім вялікую карыс...

А. КАЛ...а,
грамадскі трэ... па валейболу, доктар медыцынскіх навук, прафесар.

КАЛІ ВЫ ЎПЕРШЫНЮ СУСТРАКАЕЦЕ НОВЫ ГОД...

Калі вы ўпершыню сустракаеце Новы год не адны, Вам неабходна ведаць некаторыя правілы, каб не трапіць у няёмкае становішча: першы фужэр трэба перакульваць з апошнім ударам гадзінніка. Не памыліцеся і ўважліва лічыце, таму што так не вып'еце ў мінулым годзе. За будучы год у гэтым сэнсе можна не хвалявацца.

Чарку трымайце рукой. Калі гутарыце з дамамі, закусвайце. Вельмі добрыя ў гэтым выпадку марынаваныя грыбочкі, селядзец ціхаакеанскі па 3 руб. 1 кг., каўбаска, вяндліна з хрэнам, студзень, асятрынка заліўная і, канешне, салёны агурок. Добрыя і гарачыя закускі. Сахар можна браць рукамі. І хлеб. Масла так браць нельга.

Праз гадзіну ўжо можна спяваць пад гітару ўсю ноч. Пад гітару ідзе гарэлка «Экстра», каньяк, віно, піва (жыгулёўскае, бархатнае, мінскае, гомельскае і чэшскае, калі яно ёсць).

Паводзьце сябе прыстойна. Відэлец трымайце ў левай руцэ, нож — у правай. Можна і наадварот. Кільку лепш есці з галавой, інакш іншыя падлічаць, колькі Вы яе з'елі.

Вы, канешне, памятаеце: лепшы падарунак да навагодняга стала — тост-экспромт. Таму пастарайцеся падрыхтаваць экспромт загадзя. Калі Вы не ўмееце прыдумваць экспромты — не адчайвайцеся! Вы наш чытач — мы Вам дапаможам. Вось тосты, якія яшчэ ніхто не гаварыў:

— Вася К. дрэнна вучыўся, і бацькі гаварылі яму: «Вырасцеш — будзеш парасят пасвіць!». Прадказанне не збылося. Цяпер В. К. — студэнт 4-га курса (харашыст!). Я прапаноўваю гэты тост за тых, хто не верыць у забабоны!

— ...Будзем браць... Ён вельмі многа ведае!... — гаварыў старшыня прыёмнай камісіі ўніверсітэта.

Цяпер Вова А. — студэнт нашага ўніверсітэта. Падымаю навагодні тост за тых, хто многа ведае.

ПЕСНЯ СТУДЕНТА — СТАРШЕКУРСНИКА

Черная стрелка обходит циферблат,
Быстро, как белка, учебы дни летят,
Из нас специалистов готовили пять лет,
Изгрызли сотни разных книг,
А толку-то и нет.
Я очень предвкушаю, что попаду впросак.
Что делать-то я знаю, зато не знаю как.
Мало того, что я полуфабрикат,
Меня еще быть может кое-как распределят.

ВІДАВОЧНАЕ — НЕВЕРАГОДНАЕ

Рэдкасным дарам чытаць думкі па выразу твару валодае выкладчык Неўгамонны. На мінулым экзамене ён без асаблівых цяжкасцей прачытаў на шасці тварах: «Як бы спісаць?», а на тварах дзесяці студэнтаў: «Здаецца, не заўважыў».

Чарговае пасяджэнне «Вясёлай суботы» падрыхтавала і правяло праўленне клуба ў саставе **Віктара Растаргуева, Лілії Чавусавай, Валерыя Вазміцеля.** Актыўны ўдзел у рабоце клуба прыняў **А. Сенін.**

СЕСІЯ...

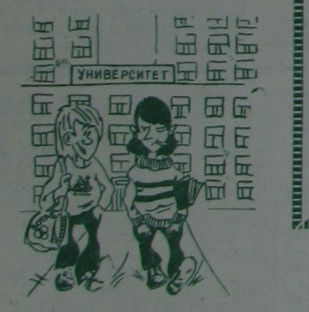

— А добра, чорт вазьмі, быць старшакурснікам! Раней табе гаварылі: «Ты, Сідараў, гультай!..» А цяпер: «Вы, Сідараў, недастаткова працалюбівыя...»

— Шпаргалкі ёсць?!

СЕСІЯ...

— На дзіва вядомы твар... Аднак на лекцыях я вас не бачыў.

— Але ж факультэцкую мастацкую самадзейнасць вы глядзіце!

СЕСІЯ...

— Дазвольце, я лепш раскажу вашу выдатную біяграфію.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

АЗ 00012.

«Гомельский университет» — орган партнома, ректората, комитета ЛКСМБ, профкома и месткома Гомельского государственного университета (на белорусском языке). Гомельская фабрыка «Палесдрук» Дзяржкамітэта Савета Міністраў БССР па справах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю, Гомель, Савецкая, 1. Аб'ём — 1 друк. аркуш. Наш адрас: вул. Савецкая, 104, галоўны корпус ГДУ, П. 5-3, Т. 6-27-71. Фармат 600×420 мм. Тыраж 2000 экз.

Заказ 8158.